

19. Isten törvénye

Isten törvényének nagy alapelveit a Tízparancsolat foglalja össze és Krisztus cselekedete is ezt szemlélteti. A Tízparancsolat Isten szeretetét, akaratát fejezi ki és meghatározza az ember magatartását és kapcsolatait. Ez minden korban, minden emberre kötelező. Ez a törvény Isten és népe közötti szövetség alapja, és Isten által benézve az embernek. A Szentlélek munkája által rámutat a bűnre, és vigyáztat a megújulás útján. A megújulás nem cselekedetekből, hanem kegyelemből van, és a kegyelem győzelmese a Tízparancsolat betartása. Az engedelmeskedés fejleszti a keresztény jellemet és boldogságot ad. Ez bizonyítja az Isten iránti szeretetet és embertársaink iránti aggodalmunkat. Az engedelmes hit Krisztus által hatalmas hatalmat mutatja be, és a győzelem erőt ad a keresztény bizonyosságtalán. (2Móz 20:1-17; Zsolt 40:7-8; Mt 22:36-40; 5Móz 28:1-14; Zsid 8:8-10; Jn 16:7-10; 1Jn 5:3; Róm 8:3-4; Ef 2:8-10; Zsolt 19:7-14; Mt 5:17-20)

Minden szem a hegyre szegeződött. A hegy ormát egyre sűrűbb felhő takarta, amely egyre lejjebb ereszkedett, és végül az egész hegyet titokzatossáig borította. A szőlőtől villámok cikáztak, és mennyei hangok visszhangzottak. "Az egész Sinai-hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Isten tűzben, és felmegy vala annak füstje, mint a kemencének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala... és a kövön szava mindinkább erősödik vala." (2Móz 19:18-19) Isten jelenlétének ez a megnyilatkozása olyan hatalmas volt, hogy egész Izrael remegett.

A mennyei hangok és a kövön hangja hirtelen elhallgatott. Félreleheltem lett a csend. Isten a hegyen állt. Sűrű szőlőtől vette körül, és megszűnt a szőlőtől. Népe iránti mély szeretettel indítva kihirdette a Tízparancsolatot. Mózes a győzelem szavát: "Az Isten a Sinai-hegyről jött... tízezer szent kövön jelent meg, jobbra felől tízezer törvény vala a szőlőmukra. Bizony, szereti Ő a népet! Mind a kezdenél vannak az Ő szentjei, odaszegődnek a te lábaidhoz, és hallgatják a te beszédeidet" (5Móz 33:2-3).

Amikor Isten a Sinai-hegyről kihirdette a törvényt, nemcsak a világegyetem fenséges és legfőbb tekintélyeként, hanem népe megújulásának is kinyilatkoztatta magát (2Móz 20:2). Mivel Ő megújult, nemcsak Izraelnek, hanem az egész emberiségnek megparancsolta (Préd 12:15), engedelmeskedjenek a törvénynek, minden részletre kiterjedő és határozott szabálynak, amely magában foglalja az embernek Isten és embertársai iránti kötelességeit.

Isten a következőket mondta:
"Ne legyenek néked idegen isteneid mellettem."

Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek

alatt a földön, vagy amelyek a vizekben, a föld alatt vannak.

Ne imádd, és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr, a te Istened, földön szerető Isten vagyok, aki megbíntem az atyájként a fiakban, harmad- és negyediglen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezeriglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják.

Az Úrnak, a te Istenednek nevét híjba fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr bántani, aki az ő nevét híjba felveszi.

Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; de a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja; semmi dolgot se tegy azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgálj, se szolgálj leányod; se barmod, se jévevényed, aki a te kapuidon belül van; mert hat napon teremt az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovók. Azért megáldjál az Úr a szombat napját, és megszentel az.

Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened át teneked.

Ne íj.

Ne paráználkodjál.

Ne lopj.

Ne tegy a te felebarátod ellen hamis tanónyságot.

Ne ká-vánd a te felebarátodnak házát. Ne ká-vánd a te felebarátodnak feleséget, se szolgálj, se szolgálj leányát, se íkrét, se szamarát, és semmit, ami a te felebarátod" (2Máz 20:3-17).

Á

A tÁrvÁny termÁszete

Isten tÁrvÁnye - a

TÁ-zparancsolat - Isten jellemÁnek tÁ¼kÁrkÁpe, amely az erkÁlcsi, a lelki Ás a minden rÁszletre kiterjedő, egyetemes elveket foglalja magÁjban.

A tÁrvÁnyadÁ³

jellemÁnek tÁ¼kÁrkÁpe. A SzentÁ-rÁjs Isten tulajdonsÁigaival azonosÁ-tja Isten tÁrvÁnyÁt. AkÁjrcsak Isten, âžaz Ášnak tÁrvÁnye tÁkÁletes", Ás âžaz Ášnak parancsolata vilÁigos" (Zsolt 19:8-9). âžA tÁrvÁny szent, Ás a parancsolat szent, igaz Ás jÁ³." (RÁ³m 7:12) âžMinden parancsolatod igazsÁig. RÁgtől fogva tudom a te bizonyÁigaid felől, hogy azokat ÁrÁkkÁ ÁjllandÁ³kkÁj tetted." (Zsolt 119:151-152) ValÁ³ban, âžminden parancsolatod igaz" (Zsolt 119:172).

ErkÁlcsi tÁrvÁny. A TÁ-zparancsolatban Isten

elmondja, hogyan kell az embernek viselkednie. A TÁ-zparancsolat meghatÁjrozza Teremtőnkkel Ás MegvÁjtÁ³nkkel valÁ³ viszonyunkat Ás embertÁjrsaink irÁjnti kÁtelessÁgÁ¼nket. A SzentÁ-rÁjs Isten tÁrvÁnyÁnek ÁjthÁjgÁjst bűnnek nevezi (1Jn 3:4).

Lelki tÁrvÁny. âžA tÁrvÁny lelki."(RÁ³m 7:14) EzÁrt

a tÁrvÁnynek csak a LÁlek gyÁ¼mÁlcseit termő lelki ember tud engedelmeskedni (Jn 15:4; Gal 5:22-23). Isten Lelke teszi kÁpessÁ az embert Isten akaratÁjnak cselekvÁsÁre (ApCsel 1:8; Zsolt 51:11-14). Ha Krisztusban maradunk, megkapjuk a szÁ¼ksÁges erőt ahhoz, hogy dicsősÁgÁre gyÁ¼mÁlcst teremhessÁ¼nk (Jn 15:5).

Az emberi tÁrvÁnyek csak a

lÁjthatÁ³ cselekedetekre vonatkoznak A TÁ-zparancsolatnak azonban âžnincs hatÁjra" (Zsolt 119:96); legtitkosabb gondolatainkra, vÁjgyainkra Ás ÁrzÁseinkre is kiterjed, mint amilyen a fÁltÁkenysÁg, irigysÁg, kÁ-vÁjnsÁjg Ás becsvÁjgy. A HegyibeszÁdben JÁzus hangsÁlyozta a tÁrvÁny lelki kiterjedÁsÁt, megvilÁjgÁ-tva azt, hogy a tÁrvÁny ÁjthÁjgÁja a szÁ-vben kezdődik (Mt 5:21-22, 27-28; Mk 7:21-23).

PozitÁ-v tÁrvÁny. A TÁ-zparancsolat tÁjbb, mint a

tilalmak rÁjvid sorozata. A TÁ-zparancsolat nagy horderejű elveket tartalmaz. Nemcsak arra terjed ki, hogy mit nem szabad cselekednÁ¼nk, hanem arra is, hogy mit kell cselekednÁ¼nk. Nemcsak tartÁ³zkodnunk kell a bűnÁj s cselekedetektől Ás gondolatoktÁ³l; meg kell tanulnunk jÁ³ra hasznÁjlni Isten adta kÁpessÁgeinket Ás ajÁjndÁkainkat. TehÁjt minden nemleges parancsnak van egy igenlő pÁjja.

Például a hatodik parancsolatnak: "Ne ijedj!", pozitív oldala is van: "Őrizd az életet!" Isten azt akarja, hogy követői igyekezzenek mindazok jérémtől és boldogságáig vezető elősegíteni, akik befolyásuk hatására bekerülnek. Melyekben az evangéliumi megbízás - a megvilágítás és a Jézus Krisztusban való ártó élet járóra - a hatodik parancsolatban foglalt igenlő elven alapszik." [1]

A Tízparancsolat tizedikét
 Nem a tiltás, hanem az irgalom felől kell megközelíteni. Tilalmai az engedelmesből származó boldogság biztosítékai. Ha Krisztusban fogadjuk el, a Tízparancsolat megtisztítja jellemünket, s ezáltal boldoggá tesz bennünket az ártókkal való ságban. Az engedelmes ember számára a Tízparancsolat védőfalat jelent. Isten jóságát szemléli, aki az igazságig változhatatlan elveinek kinyilatkoztatása által meg akarja oltalmazni az embert a tizedik parancsolat okozta minden rossztól." [2]

Egyszerű tizedik. A Tízparancsolat mindenre kiterjed a maga egyszerű tanításában. E parancsolatok olyan rvidék, hogy egy gyermek is hamar megtanulhatja a vártól azokat, mégis olyan sokrétűek, hogy minden előfordulható bűntettet érintenek.

Isten tizedikében nincs titokzatosság. Mindenki megértheti a benne foglalt nagy igazságot. A legszerényebb kárpessző ember is megértheti rendelkezését, életét és jellemét a benne foglalt mennyi zsinórmentőkhöz igazthatja." [3]

Az elvek tizediké. A Tízparancsolat minden helyes elv összefoglalása, minden korszak emberiségének számára. A Szentírás ezt mondja: "Istenet féljed, és az Ő parancsolatait megtartsad; mert ez az embernek fő dolga!" (Préd 12:15).

A Tízparancsolat - a tizediké (2Máz 34:28) - két részből áll. Ezt jelzi a két kötet, amelyre Isten ráírta (5Máz 4:13). Az első nagy parancsolat Teremtőnk és Megvilágításunk iránti kötelességünket, az utolsó hat pedig az emberek iránti kötelességünket szabályozza. [4]

Ez a két részre osztás a szeretet két nagy alapelvéből származik, amely alapján Isten irányítja országát: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szivedből és teljes lelkedből, és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat" (Lk 10:27, v. 5Máz 6:4-5; 3Máz 19:18). Aki követi ezeket az elveket, az összhangban lesz a Tízparancsolattal, mert a parancsolatok ezeket az elveket részletesebben fejezik ki.

Az első parancsolat az

igaz Isten kizárólagos imádságát elő. A második megtiltja a bálványimádságot.[5] A harmadik eltiltja Isten nevének tiszteletlen emlegetését, beleértve a hamis esküvet. A negyedik a szombat megtartására szólít, és az igaz Istent a Mennyben és a Föld teremtetőkét mutatja be.

Az ötödik parancsolat

kimondja, hogy a gyermekek engedelmeskedjenek, szülőknek, Isten olyan eszközeinek, akiknek tovább kell adniuk kinyilatkoztatott akaratát az utáknak káprázatos nemzedékeknek (Iáisd 5Máz 4:6-9; 6:1-7). A hatodik vándor az életet, mint szent dolgot. A hetedik megparancsolja az erkölcsi tisztaságot, és oltalmazza a házastársi kapcsolatot. A nyolcadik vándor a tulajdon. A kilencedik őrzi az igazmondást, és az évszázadoktól. A tizedik pedig minden emberi kapcsolat gyökerét érinti, mert megtiltja a mások tulajdonának káprázatos imádságát.[6]

Páratlan tanítvány. A Tízparancsolatnak az a csodálatos

sajátossága, hogy Isten az egész nép számára hallhatóan mondta e szavakat (5Máz 5:22). Nem bázta ezt a tanítványt a feledékeny emberi értelemre, hanem a parancsolatokat saját ujjával vészte kőbe kötébe, amelyet a templom frigylődjében kellett őrizni (2Máz 31:18; 5Máz 10:2).

Isten úgy segítette

Izraelt a parancsolatok alkalmazásában, hogy kiegészítő tanítványokat adott, amelyek részletezték a vele és egymással való viszonyukat. E tanítványok egyrészt Izrael polgári ügyeire összpontosultak (polgári tanítványok), másrészt a szentélyszolgálat szertartásait szabályozták (ceremoniális tanítványok). Isten e kiegészítő tanítványokat káprázatoson, mázsesen keresztül káprázatos nappal, aki beírta ezeket a "kőbe", és azt az Isten "kőbe" vésztette oldalához" tette (5Máz 31:25-26) - nem a ládába, ahova Isten legfőbb kinyilatkoztatását, a Tízparancsolatot helyezte. Ezeket a kiegészítő tanítványokat mázses tanítványoknak káprázatoson (Jáz 8:31; Neh 8:1; 2Kr 25:4) vagy egyszerűen mázses tanítványoknak (2Kir 23:25; 2Kr 23:18) ismerték.[7]

Gyönyörűség

tanítvány. Isten

tanítvány megint a lelket. "Gy szolt a zoltár-r: "Mely igen szeretem a te tanítványod, egészen napestig arról gondolkodom!" "Inkább szeretem... a te parancsolataidat, mint az aranyat, mint a legisztább aranyat." Míg amikor "nyomorúság és keserűség ért engem... a te parancsolataid gyönyörűségeim nékem" (Zsolt 119:97, 127, 143). Azoknak, akik szeretik Istent, "azaz a parancsolatai... nem nehezek" (1Jn 5:3). A tanítványok tartják a tanítványt selyes igaznak, hiszen a bűnös ember "Isten tanítványának nem engedelmeskedik, mert nem is teheti" (Rám 8:7).

Á

A tanítvány cölja

Isten azért adta a tervet, hogy általa népe sok-sok földjében részesüljön, és olyan kapcsolatba lépessen vele, amely az édváltságát munkálja. Figyeljétek meg az alábbi jellegzetes cölöket!

Kinyilatkoztatja

Isten akarata az emberiségnek. A Tízparancsolat - mint Isten jellemének és szeretetének kifejezője - kinyilatkoztatja, mi Isten akarata és cölje az emberiséggel. Isten teljeskedésének engedelmesgetését kívánja, és ezért ha valaki az egész tervet megtartja is, de ezt egy ellen, az egésznek megfontolásában bűntel" (Jak 2:10). A terv - mint az élet szabályi iránti engedelmeskedés - elengedhetetlen az édváltságához. Krisztus ezt mondta: "Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat" (Mt 19:17). Ez az engedelmeskedés csakis a bennünk lakozó Szentlélek segítségével lehetséges.

Isten szavának alapja

Más szóval

leírta a Tízparancsolatot - az egyet magyarizálva tervekkel együtt - a szavának kinyilatkoztatásának nevezett kinyilatkoztatásban (2Mózes 20:1-24:8).[8] Később a Tízparancsolatot "szavának kinyilatkoztatásának" nevezte, jelezve ezzel fontosságukat, mert az "írás" szavának alapját képezik (5Mózes 9:9; v. 4:13; egyet a kinyilatkoztatást a szavának görögül írod és kinyilatkoztatás 7. fejezetében).

Az élet mérése. "Minden parancsolatod igaz", ugyanúgy, mint Isten (Zsolt 119:172). Ezért a terv az igazság zsinórja. Isten nem lelkiismeretünk, hanem ezeknek az igaz elveknek az alapjain fog megélni mindnyájunkat. "Az Isten félé, és az ő parancsolatait megtartsad" - mondja a Szentírás -, "és...mert minden cselekedetet az Isten életre előhoz, minden titkos dologgal, akár jót, akár gonosz legyen az" (Próvd 12:15-16; v. Jak 2:12).

Az emberek lelkiismerete

képzés. Egyesek "éztelen", mások "ézmegfertőztetett", "ézgonosz" vagy "ézmeg van bolyegezve" (1Kor 8:7, 12; Tit 1:15; Zsid 10:22; 1Tim 4:2). Mint az írás, bármilyen jó is munkád, pontos méréshoz kell "ézbéll-tani", hogy használható legyen. Lelekiismeretünk azt mondja, helyesen kell cselekednünk, de azt nem mondja meg, hogy mi a helyes. Csak az Isten nagy méréshoz, tervéhez igazított lelkiismeret tarthat vissza bennünket a bűnbeestől.[9]

Megmutatja, mi a

bűn. A

Tízparancsolat nélkül az ember nem lehet tisztán Isten szavának, saját bűnétől és a megértés szökéséhez.

Ha az ember nem tudja, hogy ÁjthÁjgta Isten tÁrvÁnyÁt, elveszett ÁjllapotÁjt sem ÁorzÁkeli, Ás azt sem, hogy szÁksÁg van Krisztus engesztelÁ vÁrÁre.

A tÁrvÁny olyan, mint a tÁkÁr (IÁsd Jak 1:23-25), amelyben az ember meglÁjtja valÁsÁjgos ÁjllapotÁjt. Azok, akik belenÁznek, Isten igaz jellemÁvel ellentÁtben, meglÁjtÁjk jellemÁk fogyasztÁkossÁjgait. TehÁjt az erkÁlcsi tÁrvÁny megmutatja, hogy Isten elÁtt az egÁsz vilÁjg bÁnÁs (RÁm 3:19), Ás mindenkinek szÁmot kell adnia magÁjÁrÁl Istennek.

Áza bÁn ismerete a tÁrvÁny Ájltal vagyon" (RÁm 3:20), mert Áza bÁn... a tÁrvÁnytelensÁg" (1Jn 3:4). PÁj vilÁjgosan mondta: Áza bÁnt nem ismertem, hanem csak a tÁrvÁny Ájltal" (RÁm 7:7). A tÁrvÁny meggyÁzi a bÁnÁsÁket bÁnÁs voltokrÁl, felismerteti velÁk, hogy a haragvÁ Isten Á-tÁlete alatt vannak. EbbÁl megÁrtik, hogy kÁptelenek segÁteni magukon.

EszkÁz a megtÁrÁshez. Isten tÁrvÁnye az az eszkÁz, amellyel a SzentÁlek az embert megtÁrÁshez akarja vezetni. ÁAz Árnek tÁrvÁnye tÁkÁletes, megelevenÁ-ti a lelket." (Zsolt 19:8) MeglÁjtva valÁdi jellemÁket, felismerjÁk, hogy bÁnÁsÁk vagyunk; halÁlra vagyunk Á-tÁlve, Ás nincs semmi remÁnyÁnk - Ás felfogjuk, hogy MegvÁjtÁra van szÁksÁgÁnk. Ekkor szÁmunkra sokat jelent az evangÁlium jÁ hÁ-re. A tÁrvÁny Krisztushoz vezet, az egyetlenhez, aki megszabadÁ-that kÁtsÁgbeejÁ helyzetÁnkbÁl.[10] E tÁny fÁnyÁben hivatkozott PÁj mind az erkÁlcsi, mind a szertÁjÁsi tÁrvÁnyre, mint ÁKrisztusra vezÁrlÁ mesterre", Ázhogy hitbÁl igazuljunk meg" (Gal 3:24).[11]

A tÁrvÁny felfedi bÁnÁket, de nem menthet meg bennÁket. Ahogy vÁ-zel megtisztÁ-thatjuk piszkos arcunkat, hasonlÁkÁppen, Isten erkÁlcsi tÁrvÁnyÁben meglÁjtva, mire van szÁksÁgÁnk, Áza bÁn Ás tisztÁjtalsÁjg ellen" (Zak 13:1) megnyitott forÁsbÁl merÁ-tve, megtisztulunk Áza BÁjÁny vÁrÁben" (Jel 7:14). Krisztusra kell nÁznÁnk, ÁzÁs amikor meglÁjtjuk Át... a Golgota keresztjÁn az egÁsz vilÁjg bÁne alatt haldokolni, a SzentÁlek megmutatja... hogyan viszonyul Isten azokhoz, akik megbÁjnÁjk tÁrvÁnysegÁseiket".[12] Ekkor remÁnysÁggel telik meg a lelÁnk, Ás kezÁnket hittel az ÁrÁk Álet ajÁndÁkÁjt felkÁ-nÁlÁ MegvÁjtÁ felÁnyÁjtjuk (Jn 3:16).

Igazi szabadsÁgot kÁ-nÁj. Krisztus azt mondta., hogy ÁzÁz, aki bÁnt cselekszik, szolgÁja a bÁnnek" (Jn 8:34). Ha ÁjthÁjguk Isten tÁrvÁnyÁt, nem vagyunk szabadok; de a TÁ-zparancsolat irÁnti engedelmessÁg igazi szabadsÁgot ad. Az Isten tÁrvÁnyÁnek korÁtain belÁli Álet bÁntól valÁ szabadsÁgot jelent; a bÁn minden kÁ-sÁrÁ jelensÁgÁtól valÁ szabadsÁgot; az ÁleterÁnk felÁrÁ ÁjllandÁ aggodalomtÁl, lelkiismeret furdalÁstÁl, nÁvekvÁ bÁntudattÁl valÁ szabadsÁgot. A zsolÁjÁ-rÁ ezt mondta: ÁzTÁjgas tÁren jÁjrok, mert a te hatÁjrozataidat keresem." (Zsolt 119:45) Jakab a TÁ-zparancsolatra, mint Áza kirÁjyi tÁrvÁnyre", Áza szabadsÁjg tÁkÁletes

tárványre" hivatkozott (Jak 2:8; 1:25).

Hogy megkaphassuk ezt a szabadságot, Jézus hív bennünket, hogy menjünk hozzá bűnterheinkkel. Cserébe felkérjük az Ő igáját, amely kényes (Mt 11:29-30). Az iga a szolgálat eszköze. A teher megosztásával az iga megkönnyíti a feladatok teljesítését. Krisztus felkérjük, hogy velünk együtt hordja igánkat. Az iga maga a tárvány. "Én munkást Isten akaratához kelti a szeretet nagyszerű tárvány, amelyet Isten az Édenben kinyilatkoztatott, a Sínai hegyen kihirdetett, és az ójszövetségben a szövegeket." [13] Amikor Krisztussal keltés igában járunk, Ő viseli a súlyos terhet, és kényes teszi az engedelmességet. Az Ő segítésével sikerül az, ami azelőtt lehetetlen volt. "Gy a szövegekbe írt tárvány győnyös és kényes kényes váglik. Szabadok vagyunk, mert Isten parancsait akarjuk teljesíteni.

Ha a tárványt Krisztus szabad-tá ereje nélkül, nem szabadulunk meg a bűntől. De Isten megmentő kegyelme, amely nem hatálytalanítja a tárványt, a bűntől szabad-tá erőt kéri, mert "Én az Árnak Lelke, ott a szabadság" (2Kor 3:17).

Határt szab a bűnnek, és áldást hoz. Az egész világot behátrá és egyre nagyobb méreteket ártó bűncselekmény árdat - az erőszak, az erkölcsstelen és a gonoszság - a T-zparancsolat mellőzősnek kényvesztés. Ahol ezt a tárványt elfogadják, ott határt szab a bűnnek, helyes tettekre indít, és az igazság megvalósításának eszköze lesz. Az elveit tárványeikbe iktatás nemzetek nagy áldást tapasztaltak, viszont ezeknek az elveknek az elhagyása biztos hanyatlást von maga után.

Az Átestamentumi időkben Isten gyakran a tárványt iránti engedelmeségük arányában áldott meg népeket és egyéneket. "Én az igazság felmagasztalja a nemzetet" - mondja az Árs -, és "Én az igazsággal erősít meg a királyi szék" (Pál 14:34; 16:12). Azokat pedig, akik nem engedelmeskedtek Isten parancsainak, csapások sőtötték (Zsolt 89:32-33). "Én az Árnak Átka van a gonosznak hátrán; de az igazaknak lakhelyét megáldja." (Pál 3:33; v. 3Máz 26; 5Máz 28) Ez az általános elv ma is áll.[14]

Á

A tárvány kényes és kényes

Mivel a T-zparancsolat, az erkölcs tárvány Isten jellemének visszatérő kényes, elvei nem időlegesek vagy kényes nyektől fűgők, hanem kényes, vágthatatlanok és állandó kényes az emberiség számára. A keresztyének szíjzadokon írt szilárdan vallják Isten tárványának kényes voltát, és meg vannak győződve arról, hogy az mindenkorra kényes.[15]

Tárvány a S-nain

tártántekek előtt. A

tárvány májra írtette, mielőtt Isten kihirdette Izraelnek a T-zparancsolatot. Ha a S-nain tártántekek előtt nem lett volna tárvány, bűn sem lett volna, mert "Éza bűn... a tárványtelenség" (1 Jn 3:4). Az, hogy Lucifer "s angyalai vőttek, azt bizonyítja, hogy májra a teremtés előtt is volt tárvány (2Pt 2:4).

Amikor Isten "dámot" s

avát a saját kápmására megteremtette, lelkébe plántálta a tárvány erkácsi elveit, természetesen "ve számukra akaratának cselekvését. Tárványszegésük ismertette meg a bűnt az emberiséggel (Rám 5:12).

Később Isten azt mondta

"brahmá, hogy "Ézhallgat "brahmám az "n szavamra; "s megtartotta a megtartandókat, parancsolataimat, rendeléseimet "s tárványeimet" (1Máz 26:4-5). Mázés májra a S-nain tártántekek előtt tanította Isten rendeléseit "s tárványeit (2Máz 16; 18:16). Mázés első kárványnek tanulmányozásuk kiderül, hogy a T-zparancsolatot jás ismerték májra a S-nai-hegyi események előtt is. Ez a kárvány világgossá teszi, hogy még mielőtt Isten kihirdette a T-zparancsolatot, az emberek tisztában voltak azzal, miszerint mindaz helytelen, amit a T-zparancsolat megtilt.[16] Az erkácsi tárvány általános ismerete mutatja, Isten gondoskodott arról, hogy az emberiség tudomást szerezzen a T-zparancsolatról.

Tárvány a S-nainál. Egyiptomban, az igaz Istent nem

ismerő nép fogásáiban hosszú ideig s-nylő Izrael (2Máz 5:2) a bílványimádás "s romlottság ígkben "lt. Ennek kávetkezményeképpen Isten szentságáról, tisztaságjáról "s erkácsi elveiről alkotott fogalmaik nagyon eltompultak. Rabszolgaságuk nehézzé tette számukra az istentiszteletet.

Későbbesett

segályiájsukra vőlasként Isten megemlékezett "brahmával káttátt szávetságról, "s elhatározta, kiszabadítja nápot ebből a "zvaskohá" (5Máz 4: 20 - "j prot. ford.), "s olyan országba viszi őket, ahol megtarthatják rendeléseit, "s megőrizhetik tárványeit (Zsolt 105:43-45).

Szabadulásuk útján elvitte

őket a S-nai hegyhez, hogy kinyilatkoztassa nekik az erkácsi tárványt, uralmának alapelveit "s a szertartási tárványt is, amelyből megtanulhatták, hogy a Megváltás engesztelő áldozata által "dvázáhetnek. A S-nai-hegyen Isten kávetlenül, világgos, egyszerű szavakkal mondta el a tárványt, "Éza bűnnek okáért" (Gal 3:19), "Ézhogy felette igen bűnös legyen a bűn a parancsolat által" (Rám 7:13). A zsidók csak akkor ismerték fel tárványszegésüket, dábentek ráj kátságbbejtő állapotukra, "s akkor írták meg, hogy megváltásra van szükségük, amikor az erkácsi tárvány által "les megvilágá-tásba került eltorzult jellemük.

A tŕrvŕny Krisztus

visszajŕvetele elŕtt. A Biblia kinyilatkoztatja, hogy Isten tŕrvŕnye Sŕitŕin tŕmadŕsŕnak tŕrgya, ŕs az ŕsellensŕg tŕrvŕny elleni harca kŕzvetlenŕl a mŕsodik advent elŕtt lesz a legerŕebb. A prŕfŕcia jelzi, hogy Sŕitŕin rŕveszi majd az emberek nagy tŕbbsŕgŕt az Istennel szembeni engedetlensŕgre (Jel 12:9). A "ŕfenevad" hatalma ŕl (kŕnyszerŕve) a vilŕig figyelmeŕt Isten helyett ŕnmagŕra fogja irŕnyŕtani (Jel 13:3; e kŕnyv 12. fejezetŕben bŕvebbet megtudhatunk ezekrŕl a prŕfŕciŕkrŕ).

1. A megtŕmadott tŕrvŕny. Dŕniel 7. fejezete ezt a hatalmat kis szarvkŕnt ŕbrŕzolja. Ez a fejezet nŕgy nagy fenevadŕl beszŕl, amelyet Krisztus kora ŕta a bibliamagyarŕzŕk a nŕgy vilŕghatalommal - Babilonnal, Mŕdŕ-Perzsiŕval, Gŕrŕgorsŕggal ŕs Rŕmŕval azonosŕtanak. A negyedik fenevad tŕ-z szarva azokat az orszŕgokat jelkŕpezi, amelyekre bukŕsakor a Rŕmai birodalom szŕtdarabolŕdott (Kr. u. 476-ban).[17]

Dŕniel lŕtomŕsa a kicsiny szarvra, a tŕ-z szarv kŕzŕtt tŕmadŕ rettenetes, istenkŕromlŕ hatalomra ŕsszpontosul, jelezve, hogy a rŕmai birodalom felbomlŕsa utŕn egy fŕlelmetes hatalom keletkezik. Ez a hatalom, amely megkŕ-sŕli megvŕltoztatni Isten tŕrvŕnyŕt (Dŕn 7:25), Krisztus visszajŕvetelŕig fennmarad (lŕsd e kŕnyv 19. fejezetŕt). Ez a tŕmadŕs bizonyŕ-tja, hogy a tŕrvŕny ŕllandŕ fontossŕggal bŕ-r a megvŕlts tervŕben. A lŕtomŕs vŕge azzal nyugtatja meg Isten nŕpŕt, hogy ennek a birodalomnak nem sikerŕl eltŕrŕni a tŕrvŕnyt, mert az ŕ-tŕlet elpusztŕ-tja a kis szarvat (Dŕn 7:11, 26-28).

2. A szentek vŕdelmezik a tŕrvŕnyt. A mŕsodik adventet vŕrŕ szenteket engedelmessŕg jellemzi. A vŕgsŕ kŕzdelemben ŕsszefognak, ŕs kiŕllnak Isten tŕrvŕnye mellett. A Szentŕ-rŕs e szavakkal jellemzi ŕket: "ŕzakik megtartŕjk Isten parancsait, akiknŕl megvan Jŕzus bizonyŕgtŕtele" (Jel 12:17; 14:12 - ŕj prot. ford.), ŕs tŕrelmesen vŕrŕjk Krisztus visszajŕvetelŕt.

Ez a nŕp a mŕsodik adventre kŕszŕlve hirdeti az evangŕliumot, ŕs mŕsokat is az ŕrnek, mint Teremtŕnek az imŕdŕsŕra hŕ-v (Jel 14:6-7). Azok, akik szeretik ŕs imŕdjŕjk Istent, engedelmeskednek is neki; ahogy Jŕnos mondta: "ŕAz az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ŕ parancsolatait; az ŕ parancsolatai pedig nem nehezek" (1Jn 5:3).

3. Isten ŕ-tŕletei ŕs

a tŕrvŕny. A

hŕt utolsŕ csapŕs, amellyel Isten az engedetleneket bŕnteti, a templombŕl, ŕza mennyben a bizonyŕgtŕtel sŕtorŕnak templomŕbŕl" indul ki (Jel 15:5). Izrael jŕl ismerte a bizonyŕgtŕtel sŕtora kifejezŕst; ez a Mŕzes ŕl ŕpŕ-tett sŕtort jelentette (4Mŕz 1:50, 53; 17:8; 18:2). Azŕt neveztŕk ŕ-gy, mert a sŕtorban foglalt helyet ŕza bizonyŕig lŕdŕja" (2Mŕz 26:34), ŕs benne volt ŕza bizonyŕig kŕt tŕblŕja" (2Mŕz 31:18). Tehŕt a Tŕ-zparancsolat a "ŕbizonyŕig", amely az emberisŕgnek bizonyŕgot tesz Isten akaratŕrŕl (2Mŕz 34:28-29).

Jelenések 15:5 pedig így szól

bizonyítja a szenteknek a templomjáról beszélt, amely a "mennyei" van. Másrészt temploma csak a mennyei templom hasonmása volt (2Máz 25:8, 40; v. Zsid 8:1-5); a Tízparancsolat eredeti példája a mennyei templomban van. Az is bizonyítja a Tízparancsolat írását, hogy a végső áttétel szorosán összefügg Isten írásának írtásával.

A Jelenések könyve azt is

leírja, hogy a mennyei templom megnyílik, és láthatóvá lesz Isten szentekének ládája (Jel 11:19). A szentek ládája kifejezés a földi szentek ládáira utal, amelyben az emberek voltak (2Máz 34:27; v. 4Máz 10:33; 5Máz 9:9). A szentek ládája a mennyei templomban az eredeti frigidá, amely az írások közt a szentek írt - az eredeti Tízparancsolat - tartalmazza. Ezért világos, hogy Isten végső áttételének ideje a világ felett (Jel 11:18) összefügg a mennyei templom megnyíásával és a Tízparancsolat tartalmazás frigidá előtérbe kerülésével. Ez a lépés megfelelően járul hozzá Isten írásának, mint az áttétel zsinórát.

Á

A írások könyve az evangélium

A megvilágítás ajándék; nem a

írás cselekvéséről, hanem kegyelemből, hit által kapjuk (Ef 2:8). Nincs olyan írásos cselekedet, nincs olyan igyekezet, bármennyire mártír is a dicsőretre, nincs olyan jó cselekedet - legyen az sok vagy kevés, áldozatos vagy nem az -, amely valamiképpen megigazíthatná a bűnt (Tit 3:5; Róm 3:20). [18] Az egész Szentírásban írásos az

összhang a írások könyve az evangélium írását; az egyik alátámasztja a másikat.

A írások könyve az

evangélium a Szent előtt. Amikor Ádám és Éva vétkezett, megismerte a bűntudatot, a fátalmat, a hiányérzetet (1Máz 3:10). Isten nem az őket elterelő írások hatálytalanításával elgáttette ki számára a gletet, hanem felkeltette nekik az evangéliumot, amely visszaállítja az embernek a Istennel való írását, és öt engedelmességghez segít.

Ez az evangélium a

Megvilágítás általi áldozat írását tartalmazza. A Megvilágítás az asszony magva, aki eljött egy napon, és legyőzi a gonoszt (1Máz 3:15). Az Isten által elrendelt áldozati rendszer fontos igazságot tanított az engesztelésről: bocsánat csak vérontás által - a Megvilágítás halála által - lehetséges. Ha hittek abban, hogy az áldozati jelképezi a Megvilágítás ártalmát, az engesztelő halálát, bűnbocsánatot nyertek. [19] Kegyelem által megmenekültek.

Ez az evangéliumi ügymenet volt az Istennel kötött szerződés szövegének kiegészítése. Isten kegyeléből kánálta fel az emberiségnek ezt a szöveget (1Máz 12:1-3; 15:4-5; 17:1-9), amely szorosán összefüggött az Isten tervének iránti engedelmességgel (1Máz 18:18-19; 26:4-5). Isten szövegében a jésu, Isten Fia volt az evangélium kiegészítése, "azaz a Bíráló", "azaz aki megteremtette a világot alap-teremtés" (Jel 13:8). Amikor a dajm a sava vátkezett, Isten kegyelme azonnal letbe lépett. Dávid ezt mondta: "Az Isten kegyelme a raktól fogva val, a s a raktól val az Őt főkötőn... azokon, akik megtartják az Ő szövegét, a s megemlékeznek az Ő parancsairól, hogy azokat megcselekedjék" (Zsolt 103: 17-18).

A tervény a s az evangélium a s-nai. A zparancsolt a s az evangélium kiegészítet szoros kapcsolat van. A tervényhez rt bevezet a s pldál Istenre, mint Szabad-teru utal (2Máz 20:2). A zparancsolt kihirdet se után Isten megparancsolta Izraelnek, hogy p-tsen oltárt, a s kezdje el bemutatni a megmentő kegyelmét kinyilatkoztatás áldozatokat.

A s-nai-hegy volt az a hely, ahol Isten kinyilatkoztatta Máznesnek a szent sator p-t-t a s az abban vágzendő szertartási tervény nagy rászót. Isten ott akart talákozni a s lakni nappal, hogy rájuk ájassa áldásait, a s megbocsássa bűnüket (2Máz 24:9 - 31:18). A s-nai események előtti egyszerű áldozati rendszernek ez a kibővített formája előre jelezte Krisztus kiegészítését munkáját, amelynek célja a bűnságok megváltása a s Isten tervének tekintélyének a s szentségének megdése volt.

Isten lakóhelye a földi templomban, a szentek szentjében, a zparancsoltot tartalmazó frigidáda földi volt. A templomszolgálat minden rásze a Megváltás jelképezte. A vörző állatok a Megváltás engesztelő halálára mutattak, amely megmenti az emberiséget a tervény kárhoztatásaitól (Iáisd a 4. a s a 9. fejezetet).

A zparancsolt a frigidába került, a szertartási tervényeket pedig az Isten által adott polgári rendszabályokkal együtt Máznes beáta "azaz a tervények nyvbe". Ennek a kiegészítésnek a helye a szöveg ldi mellett volt, hogy ott "tanáskodjék" a napp ellen (5Máz 31:26 - 0j prot. ford.). Valahányszor vátkeztek, ez a "tanáskodás" el-telte tetteiket, a s bonyolult kiegészítéseket tmasztott az Istennel val megkésre. A s-nai hegytől Krisztus haláláig a zparancsolt átháig a szertartási tervény szolgálataival ábrázolt evangéliumba vetett hit által reményt, bocsánatot nyertek, a s megtisztultak.

A tervény a s az evangélium Krisztus kereszthalála után. Sok keresztny felismerte a Biblia ama tan-tásait, hogy má-g Krisztus halála a szertartási tervényt eltárlte, az erkácsi tervény folyamatos rvenyességét megerős-tette.[20] Figyeljék meg a bizonytásokat!

1. A szertartási tervény. Amikor Krisztus meghalt, az Áldozati rendszer prófétikus jelképe valóságos lett. Megvalósult az, amit az előző jelzett, Ágy a szertartási tervény megszűnt. Századokkal korábban Dániel megjövendölte, hogy a Messias halála ézeget vet a Vés Áldozatnak és az Áldozati rendszernek" (Dán 9:27; Lásd e könyv 4. fejezetét). Amikor Jézus meghalt, a templom kárpítja a tetjétől az aljáig természetfeletti módon kettészakadt (Mt 27:51), jelezve, hogy a templomszolgálat jelentősége véget ért.

Bár a szertartási tervény

Krisztus halála előtt nagyon fontos szerepet töltött be, sok tekintetben hiányos volt, Isten csak éza javító munkát (Zsid 10:1); időleges célt szolgál, és Isten nemcsak éza javító munkát (Zsid 9:10; v. Gal 3:19), amíg Krisztus, Isten igaz Bírónya meg nem halt.

Krisztus halálakor a

szertartási tervény véget ért. Krisztus engesztelő halála minden bűnre megbocsátást kényszerített, és ézeget a parancsolatokban ellenünk szűz kőzet-rejt, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az őtől, odaszegve azt a keresztárra" (Kol 2:14; v. 5Mz 31:26). Nem volt más szűz bonyolult szertartásokra, amelyek egyáltalán nem tudták lemosni a bűntetteket, sem megtisztítani a lelkiismeretet (Zsid 10:4; 9:9, 14). Nem volt több gond a szertartási tervényekre, sem az Áldozati rendszerre, kőzet-rejtő népek (hásvét, pünkösdi stb.), Áholy vagy szertartási szombatok néplését elő-rés bonyolult kőzet-rejtőkre (Kol 2:16; v. Zsid 9:10), mivel ezek a tervények ézcsak Árnnyai a kőzet-rejtőkre" (Kol 2:17).[21]

Jézus halála után semmi

szűz nem volt arra, hogy a h-vők Árnnyakkal, Krisztus valóságosnak tőrkőpeivel foglalkozzanak. Most kőzet-rejtő lehetnek a Megváltáshoz, mert éza valóságos Krisztus" (Kol 2:17).

Ahogy a zsidók

magyarították, a szertartási tervény végül lett kőzet-rejtő és más nemzetek kőzet-rejtő. Akadályozta a kőzet-rejtő teljes-tőst, hogy Isten dicsőséggel bevilágítsák a világot. Krisztus halála eltölte éza parancsolatoknak tőtelekben valóságos tervényét", lerontván a pogányok és zsidók kőzet-rejtő ézkeztetett világszűz falat", hogy Isten hozzon Krisztusban egy új családot, az ézegy testben a keresztfa által" megkőzet-rejtő h-vők családját (Ef 2:14-16).

2. A Tőzparancsolat és a kereszt. Krisztus halála egyrészt megszűntette a szertartási tervény véget ért, másrészt megerősítette a Tőzparancsolatot. Krisztus elvette a tervény Átkát, és megszabadította a h-vőket annak kőzet-rejtőstől. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a tervény megszűnt, és nyugodtan meg lehet tartani az elveit. A tervény Árkővető Árnnyúságról szűz sok-sok bibliai bizonyítékkal cáfolja ezt a tőzetet.

Helytől az, amit kővet

mondott. "Nem szabad azt képzelni, hogy Krisztus eljövetele megszabadított bennünket a törvény tekintélyétől; mert ez a há-vő és a szent írás szabálya, és ez azt olyan változhatatlan, mint Isten igazságossága." [22]

Például megmagyarázta, milyen viszony van egyrészt az engedelmesség, másrészt a megmentő kegyelem evangéliuma között. A há-vőket szent írásra szólította, hogy "szíjait oda magukat az igazságnak fegyverei az Istennek. Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok a törvény alatt, hanem kegyelem alatt" (Róma 6:13-14). Tehát a keresztyének nem azért tartják meg a törvényt, hogy büntüljenek. Azokat, akik ezt megpróbálják, a bűn még inkább fogságban tartja. "Ameddig az ember a törvény alatt van, a bűn uralkodik rajta, mert a törvény nem mentheti meg az embert sem a kárhoztatástól, sem a bűn hatalmától. De azok, akik kegyelem alatt vannak, nemcsak megmenekülnek a kárhoztatástól (Róma 8:1), hanem erőt is kapnak a győzelemhez (Róma 6:4). Tehát a bűn továbbá nem uralkodik rajtuk." [23]

"A törvény végéig Krisztus, minden há-vőnek igazságszóra" - tette hozzá Például (Róma 10:4). Tehát mindazok, akik hisznek Krisztusban, felismerik, hogy Ő a törvénynek - mint a megigazuláshoz vezető út - vége. Ám magunkban bűnösök vagyunk, de Jézus Krisztusban igazak, a nekünk tulajdonított igazsága által. [24]

Kegyelem alatt lenni nem azt jelenti, hogy a há-vő ember nyugodtan átközhet, "hogy a kegyelem annál nagyobb legyen" (Róma 6:1). Inkább a kegyelem erőt ad a bűn feletti győzelemhez. "Nincsen immár semmi kárhoztatás azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem lelkek szerint." (Róma 8:1)

Krisztus halála naggyá tette a törvényt, megvédte annak egyetemes tekintélyét. Ha a Tízparancsolatot meg lehetett volna változtatni, Krisztusnak nem kellett volna meghalnia. De mivel ez a törvény változhatatlan, áthághatatlant kellett fizetni. Kereszthalálával Krisztus teljes mértékben eleget tett ennek, lehetővé téve az írások írásait mindazok számára, akik elfogadják dicsőséges áldozatát.

Á

A törvény iránti engedelmesség

Nem lehet az áldozatot cselekedetekkel megszerezni. Az engedelmesség Krisztus megmentő kegyelmének gyümölcse. E csodálatos kegyelem által, amely kárhoztatás nélkül a kereszten mutatkozott meg, Isten megszabadítja a bűn bűntől és a bűntől. Bár a bűnösök voltak, Krisztus feláldozta magát, hogy megajándékozhasssa őket az írások írásával. Isten áldozatán szerette a bűnbánást bűnösben viszontszeretetet breszt, ami engedelmességben mutatkozik meg az oly bőven kárhoztatott kegyelem által. Az engedelmesség áldásait ismerő há-vők, akik megértik, hogy Isten fontosnak tartja a törvényt, végül gyakorolnak arra, hogy Krisztus szerinti írásokat írják.

Krisztus Ős a

tŕvny. Krisztus

a legteljesebb mŕtŕben tisztelte a Tŕ-zparancsolatot. Ő, a nagy "VAGYOK", hirdette ki a Sŕ-nai-hegyrŕl az Atya erkŕlcsi tŕvnyŕt (Jn 8:58; 2Mŕz 3:14; Iŕsd e kŕnyv 4. fejezetŕt). Fŕldi kŕldetŕse magŕban foglalta, hogy "za tŕvny nagyŕ teszi, Ős dicsŕsŕgessŕ" (ŕsa 42:21). A zsoltsŕrok egyik szakasza, amelyet az Őstestamentum Krisztusra vonatkoztat, vilŕgossŕ teszi, hogyan vŕlekedett a Megvŕltŕ a tŕvnyrŕl: "Hogy teljesŕ-tsem a te akaratodat; ezt kedvelem, Őn Istenem, a te tŕvnyed keblem kŕzepette van" (Zsolt 40-9; vŕ. Zsid 10:5, 7).

Krisztus evangŕliuma olyan

hitet ŕbreszt, amely szilŕrdan vallja a Tŕ-zparancsolat ŕvnyŕt. "A tŕvny... hiŕbavalŕvŕ tesszŕk-e a hit ŕital? - kŕdezte Pŕl. - Tŕvol legyen! Sŕt, inkŕjbb a tŕvny megerŕsŕ-tjŕk" (Rŕm 3:31).

Tehŕt Krisztus nemcsak

azŕrt jŕtt, hogy megvŕltsa az embert, hanem azŕrt is, hogy visszaŕllŕ-tsa Isten tŕvnyŕnek tekintŕlyŕt Ős szentsŕgŕt, bemutatva az embereknek a tŕvny fensŕgŕt Ős dicsŕsŕgŕt, Ős pŕldŕt adva, hogyan kell viszonyulnunk hozzŕj. Krisztus kŕvetŕnek, a keresztŕnyeknek nagyŕj kell tenniŕk a tŕvny a sajŕt ŕletŕben. Krisztus szeretettel engedelmeskedett. "gy adott hangsŕlyt annak, hogy kŕvetŕnek is meg kell tartaniuk a tŕvny. Amikor az ŕrŕk ŕlet feltŕteleirŕl ŕreklŕdtek tŕle, ŕgy vŕlaszolt: "Ha... be akarsz menni az ŕltre, tartsd meg a parancsolatokat." (Mt 19:17) Mindenkit ŕvott ennek az elvnek a megszegŕsŕtŕl. "Nem minden, aki ezt mondja nŕkem: Uram! Uram! megyen be a mennyek orszŕjgŕba; hanem aki cselekszi az ŕn mennyei Atyŕm akaratŕt." A tŕvnysegŕk nem lŕphetnek be oda (Mt 7:21-23).

Krisztus betŕltŕtte a

tŕvny - nem megszŕntetŕsŕvel, hanem engedelmes ŕletŕvel. "Bizony, mondom nŕktek - szŕt -, mŕ-g az ŕg Ős a Fŕld elmŕlik, a tŕvnybŕl egy jŕt a vagy egyetlen pontocska el nem mŕlik" (Mt 5:18). Krisztus hangsŕlyozta, hogy Isten tŕvnyŕnek fŕ cŕljŕt mindig szem elŕtt kell tartani, teljes szŕ-vŕnkbŕl, lelŕnkbŕl, elmŕnkbŕl szeretni az Urat, Ős felebarŕjtunkat, mint magunkat (Mt 22: 37-38). De nem azt akarta, hogy kŕvetŕi ŕgy szeressŕk egymŕst, ahogy a vilŕj ŕrtelmezi a szeretetet, ŕnzŕn vagy ŕzelgŕsen.

Hogy megmagyarŕzza, milyen

az a szeretet, amelyrŕl beszŕlt, Krisztus "ŕj parancsolatot" adott (Jn 13:34). Ennek az ŕj parancsolatnak nem az volt a szerepe, hogy elfoglalja a Tŕ-zparancsolat helyŕt, hanem az, hogy "bemutassa, milyen is az igazi ŕnzetlen szeretet, az a szeretet, amilyenre a Fŕldŕn soha azelŕtt nem volt pŕlda. Ilyen ŕrtelemben lehet parancsolatŕt ŕjnak nevezni. Ez nemcsak egyszerŕen kŕtelezte ŕket, hogy szeressŕk egymŕst, hanem hogy ŕgy szeressŕk egymŕst, "zamikŕppen ŕn szerettelek titeket" (Jn 15:12). Ez is bizonyŕ-tja, hogyan tette Krisztus nagyŕj Atyja tŕvnyŕt."[25]

Az engedelmességben nyilvánul meg ez a szeretet. Jézus mondta: "Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartjátok." (Jn 14:15) "Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetemben." (Jn 15:10) Hasonlóképpen mi is, ha szeretjük Isten népeit, szeretjük Istent is, és "az ő parancsolatait megtartjuk" (1Jn 2:3).

Csak akkor tudunk szemből engedelmeskedni, ha Krisztusban maradunk. "Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtőkén marad - mondta Krisztus -, aképpen ti sem, hanem ha én bennem maradtok... Aki én bennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt; mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:4-5). Hogy Krisztusban maradjunk, "én"ünket keresztre kell feszítenünk, és tapasztalnunk kell azt, amiről Péter írta: "Én pedig nem én, hanem én bennem a Krisztus" (Gal 2:20). Aki "győr", annak Krisztus teljesíti "jészes" "gőret": "Én az én tőnyemet az ő elméjébe, és az ő szembébe - rom azokat, és leszek nekik Istené, és ők lesznek nekem népem" (Zsid 8:10).

Az engedelmesség ajándékai. Az engedelmesség formálja a keresztény jellemet, és a "szív" "örzét" kelti benne, miközben "nyekszik, mint "most született csecsemő", és Krisztus "képmására" formálódik (1Jn 2:2; 2Kor 3:18). A bűnből Isten gyermekévé alakul bizonyoságot tesz Krisztus erejéről.

A Szent-írás kijelenti, hogy "boldogok" mindazok, "akik az "ő tőnyében" "járnak" (Zsolt 119:1); boldog, akinek "az "ő tőnyében" van győny "őge", és aki "az "ő tőnyéről" gondolkodik "jével" "és nappal" (Zsolt 1:2). Az engedelmességnek sok ajándéka van. (1) bőséges "és "örtelem (Zsolt 119:98-99); (2) bőséges (Zsolt 119:165; "sa 48:18); (3) igazság (5Mz 6:25; "sa 48:18); (4) erkölcsi tisztaság (Pld 7:1-5); (5) az igazság ismerete (Jn 7:17); (6) "delem a betegséggel ellen (2Mz 15:26); (7) hosszú "let (Pld 3:1-2; 4:10, 22); és (8) az imameghallgatás bizonyosság (1Jn 3:22; v. Zsolt 66:18).

Isten, amikor engedelmességre szól, sok-sok ajándékot "gő" (3Mz 26:3-10; 5Mz 28:1-12). Ha engedelmeskedünk, Isten "őnképpen" "tulajdona", "őpapi királyság" "és "szent nép" leszünk (2Mz 19:5-6 - "j kat ford.; v. 1Pt 2:5, 9), "őza "őldnek minden "őp" "ő feljebbvalóvá tesz", "őfejje... "és nem farkkáj" (5Mz 28:1, 13).

Á

Lábjegyzet

1.

Â

Holbrook, "What God's Law Means to Me", Adventist Review, 1987. január 15., 16. oldal

2.

Â

White, Selected Messages, 1/235. oldal

3.

Â

I. m. 1/218. oldal

4.

Â

VÃ¶. The Westminster Confession of Faith, A. D. 1647, XIX.
fejezet, Philip Schaff; The Creeds of Christendom, 3/640-644. oldal

5.

Â

LÃ¶sd Taylor G. Bunch, The Ten Commandments (Washington
D. C.; Review and Herald, 1944), 35-36. oldal

6.

Á

„Ten Commandments”, SDA Bible Dictionary, jav.
kiad., 1106. oldal

7.

Á

A szentírás nyelvén jelentheti az „testamentum egyik részét”
is - a Biblia első kinyitását (Pentateuch) (Lk 24:44; ApCsel 28:23).

8.

Á

A szentírás nyelvén voltak bizonyos polgári szertartási rendelkezések. A polgári előírások nem a Tízparancsolat tizedikét voltak, hanem csupán a Tízparancsolat elveinek kiegészítő alkalmazásai. A szertartási előírások jelképezik az evangéliumot - a kegyelem eszközt képezve a bűnösöknek. Tehát a Tízparancsolat a szentírás fő része. Vö. Jer 7:21-23; Francis D. Nichol, Answers to Objections (Washington D. C.; Review and Herald, 1952), 62-68. oldal.

9.

Â

Arnold V. Wallenkampf, "Is Conscience a Safe Guide?" Review and Herald, 1983. Április 11., 6. oldal

10.

Â

Egyesek úgy magyarázzák Pál kijelentését: "A tervény vége Krisztus, minden há-vőnek igazságra"-, hogy a tervény vége vagy célja eljuttatni bennünket ahhoz a ponthoz, ahol meglátjuk saját bűnösségünket, Krisztushoz fordulunk bocsánatért, és hit által megkapjuk az Ő igazságát. (A "vége" [gár]! telos] szának ez az alkalmazása megtalálható a 1Thessz 1:5; Jak 5:11 és 1Pt 1:9 versekben). Lásd a 23. Lbjegyzetet is.

11.

Á

V. SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/961.

oldal; Selected Messages, 1/233. oldal. A szertartási terv vezető mester is volt, amely a legnépszerűbb eszközök között Krisztushoz vezette az embert. A szentáldozat az áldozataival felhívta a bűnösök figyelmét Isten eljövendő Bírására, a Jézus Krisztus vére által kánált bűnbocsánatra, így értve meg az evangélium nyújtotta kegyelmet. Ennek szeretetet kellett ébresztenie Isten tervében, míg az áldozatok bemutatták Istennek Krisztusban megmutatott szeretetét.

12.

Á

I. m. 213. oldal

13.

Á

White: Jézus élete, 272. oldal

14.

Â

VÃ¶. White: Elõtted az Ã©let, 173-183. oldal

15.

Â

A tÃ¶rvÃ©ny Ã©rvÃ©nyessÃ©gÃ©t vÃ©dõ tÃ¶rtÃ©nelmi hitvallÃ¡sok:
The Waldensian Catechism, c. 1500; Luther's Small Catechism, 1529; Anglican Catechism, 1549 Ã©s 1662; Scottish Confession of Faith, 1560 (reformÃ¡tus); Heidelberg Catechism, 1563 (reformÃ¡tus); Second Helvetic Confession, 1566 (reformÃ¡tus); Thirty-nine Articles of Religion, 1571 (anglikÃ¡n); Formula of Concord, 1576 (evangÃ©likus); Irish Articles of Faith, 1615 (Ã©r pÃ¡spÃ¡lki); Westminster Confession of Faith, 1647; Westminster Shorter Catechism, 1647; Confession of the Waldenses, 1655; Savoy Declaration, 1658 (kongregacionalista); Confession of the Society of Friends, 1675 (kvÃ©ker); Philadelphia Confession, 1688 (baptista); Twenty-Five Articles of Religion, 1784 (metodista); New Hampshire Conference, 1833 (baptista); Longer Catechism of the Orthodox, Catholic, Eastern Church, 1839 (gÃ¶rÃ¶g-orsz), ahogy a The Creeds of Christendom idÃ©zi, kiad. Philip Schaff, szerkesztõ David S. Schaff (Grand Rapids; Baker Book House, 1983), 1-3. kÃ¶tet

16.

Â

Az első Âs második parancsolatra a hivatkozásokokat lásd
1MÃz 35:1-4; a negyedikre 1MÃz 2:1-3; az ÂttÃdikre 1MÃz 18:29; a hatodikra
1MÃz 4:8-11; a hetedikre 1MÃz 39:7-9; 19:1-10; a nyolcadikra 1MÃz 44:8; a
kilencedikre 1MÃz 12:11-20; 20:1-10, Âs a tizedikre 1MÃz 27

17.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 1/456, 894.
oldal; 2/528, 784. oldal; 3/252, 744. oldal; 4/392, 846. oldal

18.

Â

Questions on Doctrine, 142. oldal

19.

Á

Kain Ás Ábel jÁl ismerte az Áldozati rendszert (1MÁ³z 4:3-5; Zsid 11:4). Nagyon valÁszÁ-nú, hogy ÁdÁim Ás Á%va első ruhÁjÁjt (1MÁ³z 3:21) a bűnÁ¼kÁrt engesztelÁsÁ¼l felÁldozott Ájllatok bőrÁból kapták.

20.

Á

LÁjssd pl. az alÁjbbi tÁrtÁnelmi hitvallÁsokat: The Westminster Confession of Faith, the Irish Articles of Religion; the Savoy Declaration, the Philadelphia Confession, and the Methodist Articles of Religion

21.

Â

VÃ¶l. The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/204. oldal;
White: PÃ¡rtiÃ¡rkÃ¡k Ã©s prÃ©fÃ©tÃ¡k, 324. oldal

22.

Â

Calvin, Commenting on a Harmony of Evangelists,
William Pringle fordÃ¡tsÃ¡sÃ¡ban (Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans, 1949), 1/277.
oldal

23.

Â

The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/541-542. oldal

24.

Â

Mások úgy magyarázzák a "Krisztus a törvény végé" kifejezést, hogy Krisztus a törvény célja (v. Gal3:24), vagy a törvény betöltése (v. Mt 5:17). Az a nézet illik a legjobban a Róm 10:4 szövegéhez, hogy Krisztus a törvény végé, a megváltás megvalósítása (v. Róm 6:14). Ez jól szembeállítja a hit általi megigazulás isteni mádját a törvény által való megigazulás emberi kísérletével. Az evangélium üzenete az, hogy Krisztus a törvénynek - mint a megigazulás eszközeinek - vége mindenki számára, aki hisz" (The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/595. oldal). V. White, Selected Messages, 1/394.

25.

Â

Nichol, Answers to Objections, 100-101. oldal